

עמ"ת 10029/11/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 10029-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוררת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	פלוני (עציר)

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בחדרה (כב' ס. הנשיא השופטת ארגמן) בתיק מ"ת 51798-10-21 מיום 3.11.21.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בת זוג) ותקיפה סתם. במקביל הוגשה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים.

על פי המתואר בכתב האישום ביום 10.10.21, על רקע סירוב רעיית המשיב לקיים עם המשיב יחסי מין, בעודו רוכן מעל גופה, תקף המשיב את המתלוננת כך שחנק אותה, לאחר מכן כיסה פניה בבגדיה והיכה בפניה ובראשה מכות אגרופ, אגב שקרע את חולצתה.

המתלוננת זעקה לעזרה, ובנותיה אשר היו בחדריהן, באו לחדר השינה, הבחינו במשיב והפרידו בין המשיב והמתלוננת. בשלב זה תקף המשיב גם את הבת מ', דחף אותה והיכה בפניה במכת אגרופ והבת האחרת הזעיקה כוחות משטרה לדירה. שהמתלוננת הבחינה כי המשיב תוקף את הבת, נחלצה היא לעזרת הבת, ואז תקף המשיב את המתלוננת שנית במכת אגרופ.

עוד מתוארים בכתב האישום איומים שהושמעו מצד המשיב כלפי המתלוננת עובר לאירוע.

אין מחלוקת בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית. עילת המעצר סטטוטורית. ראה פרוטוקול מיום 27.10.21, מסגרתו ניתנה הסכמה לגבי האמור.

ביום 3.11.21, שמע בית המשפט קמא מערך פיקוח מוצע לחלופה מרוחקת, בירושלים, בבית אחיו של הנאשם, במעצר בית מלא.

לאחר ששמע המערך, ושמע טיעוני הצדדים ראה בית משפט קמא להעדיף חלופה על פני מעצר ממשי.

בית המשפט סבר כי הגם שראוי לקבל תסקיר מעצר, אין הכרח בכך, שכן בית המשפט הוא המחליט על הצורך בתסקיר, ובאופן טבעי המלצות תסקיר הנן בגדר המלצה בלבד.

בית המשפט קמא התייחס לכך שהמתנה לתסקיר עלולה להביא לדחייה "בלתי סבירה". עוד ציין בית המשפט קמא כי אכן התרשם שקיימת מסוכנות, לא רק כנגד המתלוננת אלא גם כלפי בני משפחה קרובים, כי עולה תמונה של אלימות מתמשכת כלפי המתלוננת ובית משפט קמא אף תהה מדוע בני המשפחה לא עשו מעשה על מנת לסייע.

לאחר דברים אלה ציין בית משפט קמא כי בחן המפקחים, אחיו המבוגר של אחיו ואשתו, וכן התרשם כי יוכלו להקחות בעיה נוספת, של שימוש באלכוהול, ועל כן, הורה על העדפת החלופה, היא ההחלטה נשוא הערר.

שקלתי הדברים בזהירות. מהלך הדיון בערר בפניי היום, הפנה ב"כ המשיב למספר החלטות מהעת האחרונה, בהן הדגיש בית המשפט העליון את שיקול הדעת הרחב המוקנה לערכאה המבררת, אם להיזקק לתסקיר. ראה לענין זה בש"פ 6217/21 ובש"פ 3888/21. עוד הפנה ב"כ המשיב גם להחלטות קודמות, שעסקו בשאלת ההמתנה לתסקיר בפרקי זמן ממושכים.

כפי שראיתי לציין בתיק אחר, עמ"ת 47696-10-21, סבורני, כי החלטות כב' בית המשפט העליון עוסקות באישומים "רגילים", אך אינן מכוונות דווקא לתיקי האלמ"ב. בתיקי האלמ"ב, הדגיש כב' בית המשפט העליון לא אחת את החשיבות המיוחדת של תסקיר שירות המבחן, זאת נוכח אופיים המיוחד של האישומים, ההתפרצות הרגשית הטבועה באישומים אלו, וההכרח לקבל עמדת גורמי מקצוע בנסיבות.

סברתי כי יישוב הדברים בין ההלכות אליהן הפנה ב"כ המשיב ובין ההלכות כדוגמת בש"פ 4224/19, הנו כי הגם שברגיל יש לשקול ההכרח בתסקירים נוכח פרקי הזמן הארוכים, הרי בתיקי אלמ"ב, בוודאי אלו בעלי רף ממש, או בעלי אינדיקציה למסוכנות ממשית, יש להיעזר בתסקירים, למעט במקרים מיוחדים.

במקרה לפנינו, הסוגיה מורכבת עוד יותר. לא רק שמדובר בפרק זמן ארוך, אלא שבצד זאת עסקין במשיב כבן 68, ואין מחלוקת כי החלופה מצויה במרחק משמעותי מהאיזור בו התרחשו האירועים ביסוד כתב האישום.

שבתי ובחנתי הדברים, כפי העולה מהחומר בתיק החקירה.

לאחר שהתחבטתי בשיקולים לעיל, החלטתי לקבל הערר ולהורות כי לעת זו יישאר המשיב מאחורי סורג ובריח, עד קבלת תסקיר שירות המבחן, כששירות המבחן יעשה כל הניתן על מנת להגיש התסקיר תוך 30 ימים מקבלת החלטה זו.

כמה וכמה דברים הביאוני למסקנה כי חרף הגיל והריחוק, הכרח להמתין לגורמי המקצוע.

ראשית, רף האירוע. לא ניתן להתעלם מהקונטציה המינית שביסוד האירוע. רף האישום יכול היה למנוע, גם לניסיון של עבירות מין חמורות, ויש בכך ללמד על התייחסות המשיב למתלוננת, כהתייחסות עדנותית, כגורם שנועד לספק את צרכיו, נקודה ראשונה המעלה חשש כבד ליכולת לרסן המשיב. מעלה מן הצורך אציין, כי טרם נפלה ההחלטה בנושא מיצוי החקירה בפן המיני.

שנית, ניתן לראות איך גם לאחר הגעת הבנות, המשיב אינו מצליח לרסן עצמו, חובט בבנות, או במי מהן, ומיד לאחר כך שב וחובט במתלוננת פעם שנייה. הגם שמדובר בפרק זמן קצר, כניסת הבנות לא הקהתה הזעם, ויש בכך שוב להעלות חשש בדבר יכולת הקהיית המסוכנות.

ממה נפשך מקום בו המשיב אינו בוחל בנקיטת אלימות, מול הבנות, ספק אם ישמע להוראות מפקחים ואלו יצליחו לרסנו.

שלישית, עיון בתיק יעלה אינדיקציות, כי גם אם לא קיימים אישומים אחרים, לעת זו במישור היחסים שבין המשיב למתלוננת, אווירה של פחד וטרור הייתה קיימת בבית מזה תקופה. אציין כי בית משפט קמא התרשם מכך בעצמו ומהה מדוע לא נעשה דבר עד הלום. עוד ראוי להפנות לתחושת הבנות שצינו כי לא אחת נעשו פניות למשטרה, אך משזו הגיעה וראתה את המשיב, גילו, ומצבו, לא ניתן סעד מבוקש, שנועד להגן על המתלוננת.

איני נדרש לאמינות גרסה זו. יש בה כדי ללמד שכבר קרו אירועים לכאוריים בעבר, הוזעקה משטרה בעבר, והתחושה הייתה שקיימת הסלמה של האירועים.

המתלוננת עצמה ציינה, כי ככל שהמשיב ישוחרר לגישה, "יהיה רצח". הבת הגדירה זאת, הפעם הבאה תהיה אסון. בת אחרת הוסיפה "אם ישתחרר המצב יותר יחמיר". תחושת האסון מרחפת באוויר ומלמדת כי מדובר במציאות שהלכה והסלימה ולא באירוע או מידע חד פעמי, גם אם כתב האישום מתייחס לאירוע הספציפי מבחינה ראייתית.

קיימות ראיות והודעות בתיק המלמדות על טיב מערכת היחסים. הגב' אזנגה ציינה כי המשיב מקנא למתלוננת, אובססיבי, וכך גם הגב' שאשא אבטה (הוא היה מתעלל בה). גם התנהגות אובססיבית, קנאה, משמשת "נורות אדומות" המחייבות בדיקת גורמי מקצוע, שכן מי שקנאה ואובססיביות מנחים אותו, לא אחת ריחוק אינו מקהה מסוכנותו.

רביעית, מעבר להתנהגות הכללית, קיים אלמנט מחמיר משמעותי, שגם הוא היה בידיעת בית משפט קמא של שימוש באלכוהול. אחת הבנות תיארה זאת "הוא לא מכיר את המושג מים... כל אלכוהול שיש רק לא מים". ראה למשל לעניין זה גם מסמך אגף שירותי הרווחה "פב" המפנה גם לטענות אלימות מינית מתמשכות.

המפקחים לא הכירו בעיה זו, ובכך קושי לעצמו. עם זאת, מקום בו קיים חשש להתמכרות כזו או אחרת, בצד התנהגות אובססיבית כמתואר לעיל, גם בכך טעם להמתנה לשילוב גורמי מקצוע, לא רק על מנת לבחון הצורך הטיפולי של המשיב בהתמכרות זו, אלא גם היכולת לשהות בלא מושא ההתמכרות ויכולת המפקחים להתמודד עם אותה התמכרות.

חמישית, נקודה נוספת שראויה לבוא בחשבון, אם כי לא בעוצמה זהה, הנה הרשעת המשיב, מהעת האחרונה, בעבירה כלפי בן. הגם שאין מדובר בהרשעה ברף גבוה, הנה הרשעה קרובה, כלפי בן משפחה, וגם בה יש ללמד על קושי אמיתי בריסון.

שישית, לפחות שתי בנות הצביעו בהודעותיהן על חשש כי מדובר במשיב אשר עובר שינוי אורגני, אולי בשל גילו והשימוש באלכוהול, וגם נקודה זו מחייבת בחינת שירות המבחן. ראה למשל ההגדרה "אבא שלי משוגע, סבבה".

ניתן לסכם, כי לו היה מדובר במשיב צעיר יותר, השאלות המתוארות לעיל כלל לא היו עולות על הפרק, אלא שהתנהגות המשיב מלמדת, שגם בגילו המתלוננת ושתי בנותיו אינן מצליחות להתמודד עם כוחו וזעמו ועל כן ראוי להחיל לגביו דין זהה לדין של מי שגילו צעיר יותר.

עוד אציין כי טיעון הגיל לעצמו הנו חרב פיפיות, שכן לא בכדי, ובטעם רב, ציין ב"כ המשיב כי לא ראוי לפסול מפקח רק בשל גילו אך טיעון זה היפה כלפי המפקח, ראוי כי ייושם גם כלפי המשיב.

הערר מתקבל אפוא. המשיב ישאר במעצר.

שירות המבחן יגיש תסקיר תוך 30 ימים אשר יבחן יכולת הקהיית הסיכון בנוגע למשיב, לרבות במעצר באיזוק, בחלופה שהוצעה או בחלופה אחרת.

התסקיר יוגש לבית משפט קמא.

עד החלטה אחרת ישאר המשיב במעצר.

המזכירות תעביר ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, ג' כסלו תשפ"ב, 07 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.